

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](#)

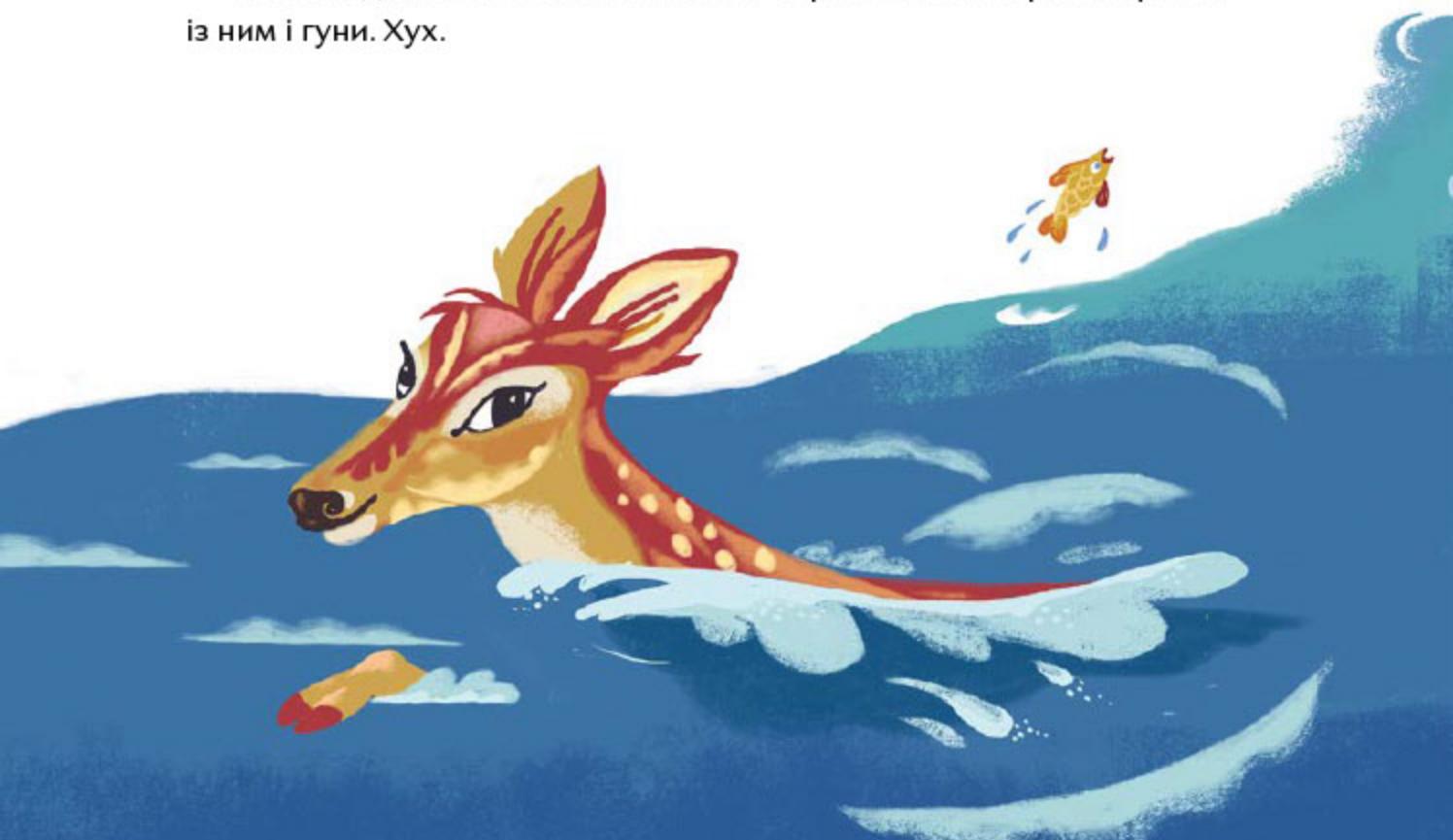
Гуни помічають мене. Вони миттю вмовкають і вихоплюють стріли із сагайдаків. Ой-йой! Я розвертаюся й лечу до води, але гунські коні ще стрімкіші, ніж я. Стріли шмигають повз, як найшвидші у світі страшні птахи. Ця екскурсія степом може погано скінчитись. Я вже згодна із готами: немає бридкіших істот, аніж гуни. Дороге море, сховай мене, будь ласка!

[<< Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>](http://kniga.biz.ua)

Я дружу з морем, а гуни, здається, ні. Вони зупинилися край берега й нерішуче перезираються. Ну звісно, гуни — мешканці степу, знають про степ усе, а от водний світ для них чужий, незрозумілий. Насправді бігти у хвилях — це ніби у високій траві. Лише трава колеться, а хвилі — ні. Я знаю це й анітрохи не боюся. Я сміливіша за них. Е-ге-ге-ге-е-ей!

М'яка вода мене заспокоює. Уже й берег зник за обрієм, а разом із ним і гуни. Хух.

[<>>](http://kniga.biz.ua)

[<>>](http://kniga.biz.ua)

Сьогодні птахи сказали дуже дивну річ: «Ти, оленице, зрушила з місця всі народи». Я? Та не може бути.

«Може, — захитали головами вони. — Готи втекли від гунів. Туди, де раніше були гепіди. Гепіди злякалися готів і побігли далі. І наполохали наступних, а ті наступних. Далі по світу розкотилися тюринги, бургунди, вандали, лангобарди... Як горіхи, що стукаються один об інший. Двоногі істоти переміщаються й переміщаються, усі шукають собі нового місця».

[<>>](http://kniga.biz.ua)

[<>>](http://kniga.biz.ua)